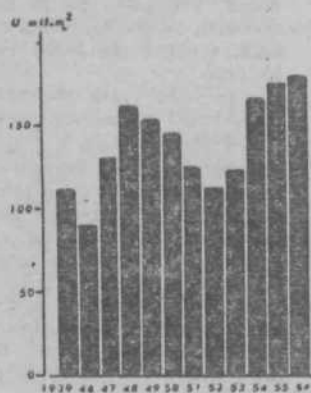

Industrijska proizvodnja v letu 1956

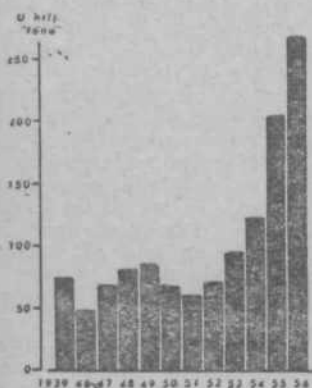
V proizvodnji je l. 1956 prišlo posebno do izraza povečanje v energetiki: električni energiji, premogu in nafti. Prav tako je bila povečana proizvodnja številnih izdelkov osnovne industrije, in to na temelju novozgrajenih zmogljivosti, ki so bile izročene obratovanju v zadnjih nekaj letih. V tej skupini izdelkov je posebno opazen porast v črni metalurgiji, proizvodnji aluminija in umetnih gnojil. To pomeni, da večletne investicije v osnovno industrijo že dajejo znatne rezultate.

Zanimiva pa je dinamika proizvodnje blaga za široko potrošnjo. Proizvodnja osnovnih izdelkov široke potrošnje

Umetna gnojila

Bombažne tkanine

je še naprej naraščala. V celoti se je povečala proizvodnja blaga za široko potrošnjo v letu 1956 za 11%. Toda še mnogo bolj se je povečala proizvodnja izdelkov kovinske in elektroindustrije, kot so na primer kolesa, tehnični električni aparati, stroji za pranje perila in različne naprave za gospodinjstvo. Spremembo proizvodnega asortimaja močno občutimo tudi v tekstilni industriji, ki izdeluje čedalje cenejše tkanine iz umetnega vlakna. Vse to predstavlja ugodne znake preorientacije industrijske proizvodnje za široko potrošnjo.

OSNOVNI INDUSTRIJSKI IZDELKI

	1955	1956	Indeks
Električna energija (milij.)	4.340	5.047	116
Premog	15.207	17.101	113
Metalurški koks	731	923	127
Surova nafta	257	294	115
Predelava nafte	762	890	117
Surovo železo	514	631	123
Surovo jeklo	805	887	110
Valjano blago	494	553	112
Aluminij	11	15	136
Elektrolitični baker	25	25	100
Svinec	76	76	100
Votlo steklo	29	32	110
Cement	1.563	1.555	99
Zveplena kislina	73	107	146
Umetna gnojila	204	268	131
Kmetijski stroji	13	15	115
Tovornjaki (kosov)	2.160	2.243	104
Rezani les (tisoč m ³)	1.873	1.832	98
Bombažne tkanine (milij. m ²)	174	176*	101
Volnene tkanine (milij. m ²)	26	23*	88
Obutev (tisoč parov)	15.414	16.920	110
Jedilno olje	37	32	86
Tobačni izdelki	16	16	100

Vsi izdelki, za katere ni navedena merska enota, so izraženi v tisoč tonah.

* Brez tkanin iz umetnega vlakna.

RAZPRAVLJANJE O DRUŽBENIH PLANIH

Po izčrpnih razpravljanjih v zvezni ljudski skupščini o osnovah družbenega plana za leto 1957 in po njegovem sprejetju kakor tudi po sprejetju družbenih planov in proračunov republik, prehaja težišče razpravljanj, ki so vezana na našo ekonomsko politiko, na raven okrajev in občin. Če sodimo po vsem, kar lahko vidimo, vnašajo ta razpravljanja veliko politično živahnost v organizacije Socialistične zveze in v razne organe družbenega upravljanja. Posebno opazna je težnja nekaterih ljudskih odborov, da bi vnesli v razpravljanja o družbenem planu in proračunu za letošnje leto novosti, katerih posledica je pomembnejša vloga političnih teles in državljanov sploh v pripravah teh najvažnejših aktov ljudskih odborov med letom. To je predvsem ugotavljanje načel družbenega plana na nov način, na sestankih sveta za družbeni plan in finance, na katerih sodelujejo zastopniki vseh zainteresiranih gospodarskih in drugih organizacij. Opazna je praksa posameznih okrajev, da sveti za družbeni plan in finance neposredno razpravljajo o problematiki važnejših gospodarskih organizacij ali posameznih vej gospodarstva in potrošnje z organi upravljanja v teh vejah, kar nedvomno nudi večvrstne koristi.

Neka druga novost je prav tako vredna pozornosti. To je težnja ljudskih odborov, da napravijo predloge planov in proračunov čim bolj razumljive za delavske svete, organe družbenega upravljanja, zbere volivcev in druge organizacije. Namesto dolgih stopcev števil, ki so težko razumljive, dobijo ljudje možnost, da na preprost način vidijo in razumejo predloge ekonomske politike na njihovem področju. To vsekakor nudi znatno večje možnosti za konstruktivno sodelovanje vseh tistih, ki so poklicani, da prispevajo svoj delež v teh razpravljanjih.

Predloge planov in proračunov skoraj redno predlagajo sejam forumov Socialistične zveze, nato pa forumom zbornic, delavskih svetov, organom družbenega upravljanja, skladov in ustanov in kar je razumljivo, zborom volivcev. Zgledi teh razpravljanj v Beogradu, Zagrebu, Ljubljani, zeniškem okraju in drugod kažejo doslej najbolj množične in najbolj obsežne diskusije o predlogih družbenih planov. Posebno opažamo težnjo državljanov in organov družbenega upravljanja, da ne razpravljajo samo o kakovostnih odnosih v dohodkih, izdatkih in ukrepih za rešitev posameznih perečih problemov. Njihovi naporji so čedalje bolj usmerjeni v ocenjevanje smotnosti vsake poteze, kričike vsega, kar je splošno povedano, pravilno, vendar v določenem položaju potreb in možnosti nerealno. To opažamo tako pri razpravljanju o proračunskih izdatkih posameznih ustanov kakor tudi o stanovanjski graditvi, graditvi šol, komunalnih naprav in o osnovnih problemih trgovine ter preskrbe.

Prav ta težnja po vsesplošni javni kontroli nad trošenjem vsakega dinarja je po našem mnenju tisto, kar je posebno potrebno, kadar govorimo o nujnosti vlaganja tako sredstev kakor naporov za dvig življenjskega in družbenega standarda. To pa je, kar je razumljivo, dolžnost ne samo ljudskega odbora, forumov Socialistične zveze, gospodarskih zbornic in združenj, temveč v enaki meri tudi organov družbenega upravljanja in vsakega državljana, ki tako ali drugače lahko na to vpliva. S. B.

PRIPRAVE PERSPEKTIVNIH PROGRAMOV RAZVOJA KOMUN IN OKRAJEV

Po sprejetju zveznega perspektivnega plana gospodarskega razvoja — ki ga prav sedaj pripravljajo in o katerem razpravljajo — bo sledilo sprejemanje perspektivnih programov komun. Nedvomno je odveč uaglašati potrebo po teh programih in nujnost, da se že sedaj nanje temeljito pripravljamo.

Za konkretno delo komun pri ugotavljanju njihovega dolgoročnega gospodarskega razvoja niso potrebne kakšne končne sheme, metodologije in proporci — od zgoraj, kar bo vsekakor koristno in potrebno, vendar šele za končno oblikovanje planov. Zato je ne samo nujno, temveč tudi možno (Nadaljevanje na 4. strani)